

2.2 Er det under alle omstændigheder nødvendigt at fremkomme med oplysninger eller reklame om følgende omstændigheder eller forhold eller nogle af disse med henblik på forståelsen af det væsentlige vilkår, dvs. IRPH?

- (i) En forklaring af, hvordan referencesatsen beregnes, dvs. at det skal oplyses, at dette indeks omfatter gebyrer og øvrige omkostninger ud over den nominelle rente, at der er tale om et simpelt ikke-vægtet gennemsnit, at den erhvervsdrivende bør vide og oplyse om, at han burde anvende en negativ margin, samt at de formidlede oplysninger ikke er offentlige, modsat Euribor-satsen, der normalt anvendes.
- (ii) En redegørelse for indeksets tidligere og mulige fremtidige udvikling, herunder oplysning og offentliggørelse af grafer, der klart og tydeligt forklarer forbrugeren udviklingen i denne specifikke rentesats i forhold til Euribor, som normalt anvendes i forbindelse med lån sikret ved pant i fast ejendom.

2.3 Og såfremt Domstolen konkluderer, at det påhviler den forelæggende ret at vurdere, om kontraktvilkårene er urimelige, og udlede alle konsekvenserne heraf i henhold til national ret, ønskes oplyst, om manglende oplysninger om ovenstående ikke udgør en manglende forståelse af vilkåret, idet vilkåret ikke fremgår klart for den gennemsnitlige forbruger (artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13), eller at udeladelsen af disse oplysninger indebærer en urimelig behandling fra den erhvervsdrivendes side, og at forbrugeren, såfremt denne havde fået de relevante oplysninger, ikke havde valgt at optage et lån på grundlag af IRPH.

3) Såfremt IRPH Cajas erklæres ugyldigt, hvilken af de to følgende konsekvenser er da i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13, hvis aftalen ikke består, eller hvis den er mere skadelig for forbrugeren?

3.1 Kontrakten tilpasses under anvendelse af det normale erstatningsindeks, Euribor, idet der er tale om en aftale, der i det væsentlige er knyttet til en rente, der er til fordel for virksomheden, [som er] erhvervsdrivende.

3.2 Rentesatsen bortfalder, og låntageren eller debitoren er kun forpligtet til at tilbagebetale den lånte kapital inden for den fastlagte frist.

⁽¹⁾ Índice de Referencia de Préstamos Hipotecarios (Referenceindeks for realkreditlån).

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 16. februar 2018 — A-PACK CZ, s.r.o. mod Odvolací finanční ředitelství

(Sag C-127/18)

(2018/C 152/23)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Appellant (sagsøger i første instans): A-PACK CZ, s.r.o.

Indstævnte (sagsøgte i første instans): Odvolací finanční ředitelství

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan artikel 90, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem under hensyn til princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet fortolkes således, at medlemsstaterne kan fastsætte undtagelsesbestemmelser, som i visse tilfælde udelukker nedsættelse af afgiftsgrundlaget i tilfælde af hel eller delvis ikke-betaling af købesummen?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er national lovgivning, som ikke tillader en momsindbetaler at berigtige afgiftsgrundlaget i tilfælde, hvor afgiftspligten indtrådte for så vidt angår en momspligtig levering til en anden afgiftspligtig, som kun delvist eller slet ikke betalte for leveringen, og som efterfølgende ophørte med at være afgiftspligtig, da i strid med formålet med artikel 90 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Sag anlagt den 28. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-164/18)

(2018/C 152/24)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 51, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 ⁽¹⁾, idet det ikke inden den 18. april 2016 har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har givet Kommissionen meddelelse om nævnte bestemmelser.
- Kongeriget Spanien pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF dagbøder på 61 964,32 EUR med virkning fra afsigelsen af den dom, hvormed det fastslås, at det ikke har opfyldt forpligtelsen til at vedtage, eller under alle omstændigheder at give Kommissionen meddelelse om, de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktiv 2014/23/EU.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU i national ret udløb den 18. april 2016.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26.2.2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT 2014, L 94, s. 1).

Sag anlagt den 28. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-165/18)

(2018/C 152/25)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien